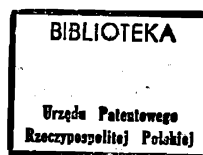


4 stycznia 1929 r.



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9413.

Maurycy Lubelski
(Warszawa, Polska).

Kl. 30 k 18.

Ag 1 m 23/00

Zgłębnik do rozszerzania zwężeń przełyku.

Zgłoszono 11 października 1927 r.

Udzielono 24 września 1928 r.

Używane dotychczas w praktyce lekarskiej zgłębniki do rozszerzania zwężeń przełyku mają tę zasadniczą wadę, że w celu ułatwienia wyjęcia muszą po wprowadzeniu do przełyku wystawać z jamy ustnej, są więc dla pacjenta bardzo przykre, przyczem pacjent z tak włożonym zgłębnikiem nie może wytrzymać dłużej nad 10 — 15 minut, który to okres czasu dla rozszerzenia przełyku jest niewystarczający.

Zgłębnik według wynalazku nie posiada wskazanej wady; jest on przedstawiony na fig. 1 i 2 rysunku w widoku ogólnym i w przekroju podłużnym.

Zgłębnik według wynalazku składa się z pręta 1, z główki 2 o kształcie, przystosowanym do górnej części przełyku, i stożkowej dolnej końcówki 3. Pomiedzy prę-

tem 1 i końcówką 3 umieszczona jest nasadka 4.

Z główki 2 i końcówki 3 wychodzą umocowane wewnątrz nich w dowolny sposób nitki 5 i 6.

Zgłębnik jest przeznaczony do rozszerzania wydatnych zwężeń przełyku i wprowadza się po uprzednio dokonaniem otwarcia żołądka przez jamę brzuszną (gastrostomja). Chory połyka nitkę, którą się wyciąga przez sztuczny otwór w żołądku i przez pociągnięcie tej nitki wprowadza się zgłębnik do przełyku zapomocą nitki 6, która zostaje połączona z nitką, połączoną przez chorego. Zgłębnik zajmuje całą długość przełyku, a górna nitka 5 wystaje z jamy ustnej i służy następnie do wyciągania zgłębnika z jamy ustnej.

Dzięki powyższej budowie, zgłębnik

według wynalazku jest w stosunku do używanych obecnie znacznie krótszy i długość jego wynosi tylko 18 cm, dzięki czemu nie wystaje z jamy ustnej, i pacjent dobrze znosi zgłębnik w przeciagu kilku godzin.

Zgłębniki posiadają, jak wiadomo, rozmaite grubości, ale niezależnie od tego dla zgrubienia zgłębnika nasuwa się nań pochwę gumową.

By pochwa ta podczas wprowadzania zgłębnika do przełyku nie usuwała się, jeden jej koniec zakłada się pomiędzy pręt 1 i główkę 2, a drugi koniec — pomiędzy pręt 1 i nasadkę 4, a następnie przez zakręcenie główki 2 i nasadki 4 zaciska się wskazane końce.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zgłębnik do rozszerzania zwożeń przełyku, znamienny tem, że składa się z

pręta (1), główki (2) o kształcie, przystosowanym do górnej części przełyku, i dolnej stożkowej końcówki (3), przyczem z główki (2) i dolnej końcówki (3) wychodzą wolne końce umocowanych w nich nitok, z których dolna służy do wprowadzania zgłębnika przez jamę ustną do przełyku, wskutek pociągnięcia jej przez sztuczny otwór w żołądku tak, by zgłębnik zajął całą długość przełyku i nie wystawał z jamy ustnej.

2. Zgłębnik według zastrz. 1, znamienny tem, że pomiędzy prętem (1) i dolną końcówką (3) umieszczona jest nasadka (4), która przy pokręcaniu zaciska koniec pochwy gumowej, nasuniętej na pręt w celu jego zgrubienia.

Maurycy Lubelski.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

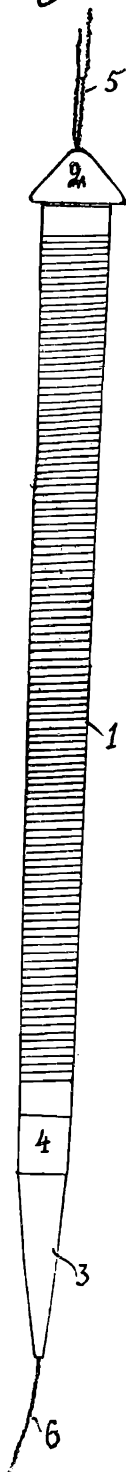


Fig. 2.

